

- 3) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran bærer sine egne omkostninger og betaler derudover de af Rådet afholdte omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.

(¹) EUT C 287 af 22.9.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. november 2013 — Dixons Retail plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-494/12) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — moms — levering af goder — begreb — misbrug af et bankkort)

(2014/C 39/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dixons Retail plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — fortolkning af artikel 14, stk. 1, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begrebet »levering af goder« — levering efter køb ved hjælp af ikke-tilladt og svigagtig brug af et kreditkort

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag samt artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 14, stk. 1, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør den fysiske overdragelse af et gode til

en køber, som misbruger et bankkort som betalingsmiddel, en »levering af et gode« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, og den betaling, der i forbindelse med en sådan overdragelse foretages af en tredjemand i henhold til en aftale indgået mellem sidstnævnte og leverandøren af dette gode, hvorved den pågældende tredjemand forpligter sig til at betale leverandøren for de varer, som leverandøren har solgt til købere, der anvender et sådant kort som betalingsmiddel, udgør en »modværdi« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), og artikel 73.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. november 2013 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Fiscale Eenheid X NV cs

(Sag C-595/13)

(2014/C 39/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Fiscale Eenheid X NV cs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sjette direktivs (¹) artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at et selskab, der er stiftet af flere end en investor med det ene formål at investere den indskudte formue i fast ejendom, kan anses for en investeringsforening i denne bestemmelses forstand?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« også omfatter den faktiske drift af selskabets faste ejendom, som det har uddelegeret til tredjemand?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.